

det for nødvendigt, idet han paaberaabte sig den store Humanitet, som af mangfoldige Arbejdsgivere var udvist mod Arbejderne, saaledes at de ikke alene forsikrede deres Arbejdere i den Udstrækning, som dette Lovforslag tilsigter, men ogsaa til Dels i endnu videre Udstrækning. Jeg skal naturligvis ikke underkende, at der fra en Del Arbejdsgiveres Side er udfoldet humane Bestræbelser i saa Henseende, men jeg vil tillade mig at bemærke, at naar Ulykkesforsikringen blandt Arbejdsgiverne har antaget det Omfang, som den har for Øjeblikket, saa tilskrives det hovedsagelig det Krav, som er stillet fra Arbejdernes Side, og den Magt, de have lagt i dette Krav, hvorved det er lykkedes dem at gennemføre det i en saadan Udstrækning. Det er navnlig det, der gør, at Ulykkesforsikringen har en saadan Udbredelse som den har, det er Arbejdernes Organisation, Arbejdernes Krav og den Indflydelse, som de derigennem have vidst at skaffe sig paa Arbejdsforholdene. Og at det forholder sig saaledes, tror jeg, at det ærede Medlem gav noget Bevis for ved sine Udtalelser. Thi hvis dette Forhold bæres oppe udelukkende af den humane Følelse hos Arbejdsgiverne rundt omkring, forekommer det mig ganske underligt, at det ærede Medlem kan staa og profetere om, at de samme Arbejdsgivere, de samme humane Folk, der have været saa hensynsfulde over for deres Arbejdere, naar de faa denne Lov, som efter hans egen Mening vil give Arbejderne mindre, end de nu faa hos de humane Arbejdsgivere, saa ikke ville give det, de hidtil have givet. Det forekommer mig at være en mærkelig human Følelse, der viser sig paa den Maade, at Arbejdsgivere, der faa denne Lov, som ikke paabyder en eneste Forpligtelse ud over det, de hidtil have givet, men endogsaa mindre, skulde blive tilbøjelige til at tage de Fordele bort, de hidtil have givet Arbejderne. Jeg tror ikke, det er et Bevis for, at det er Humanitet, der bærer dette Forhold oppe, men at det er ganske andre Kræfter. Naar jeg derfor ønsker dette Lovforslag gennemført, er det, fordi det har vist sig, at Arbejderne gennem deres Organisation ikke have kunnet opnaa at gennemføre Ulykkesforsikring i hele det Omfang, de have ønsket, der er meget tilbage at gøre endnu. Og nu drager dette Forslag nogle flere Arbejdsgivere ind under Forsikringspligten, end Arbejderne selv havde været i Stand til at drage ind derunder; for saa vidt er dette Forslag et Fremskridt, idet man faar en mere

udvidet Forsikring end den, der nu eksisterer.

Det ærede Medlem begrundede ogsaa sin Modstand mod Loven paa, at der senere vilde komme yderligere Krav frem, og han henviste i saa Henseende til Forholdene i Udlandet. Han mener, at vi altsaa ikke ville blive staaende ved det Lovforslag, vi her have for, men at vi senere paa Basis af dette maa komme til at gaa videre. Dette stiller for mig det ærede Medlems Stilling i en noget ejendommelig Belysning, navnlig naar jeg ser hen til, hvad der er foregaaet her i Dag, og sammenholder det med, hvad det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Stilling) udtalte, idet han sagde, at dette Lovforslag rammer Arbejdsgivere, som ikke kunne taale at bære denne Byrde. Men hvad er det for et Ændringsforslag, det ærede Medlem har stillet? Det er Ændringsforslag, som skulde gaa ud paa at drage en hel Række Arbejdsgivere ind under Loven, skønt de Herrer beklage, at Arbejdsgiverne ikke kunne taale denne Lov. Det er ganske mærkværdigt, og jeg finder, at det er en Modsigelse til deres Stilling heri; jeg kan kun forklare mig det derved, at det, de Herrer egentlig ønske, er ikke at drage nogle flere eller færre ind under Loven, men blot se at blive af med hele Loven, saa at den slet ikke bliver til noget. Deri kan jeg søge en Forklaring af deres Stilling, men jeg kan ikke finde nogen Overensstemmelse mellem den og deres Udtalelser og hele Holdning, medmindre jeg gaar ud fra, at de netop ikke ønske denne Lov.

Naar jeg nu vil anbefale at stemme for Loven, er det ikke, fordi jeg er fuldt ud tilfreds med den, og jeg vil slutte mig til det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) deri, at jeg heller ikke anser det for heldigt at gøre dette Skel mellem Arbejdere, der ere forsikrede, og Arbejdere, der ikke ere forsikrede. Jeg ønsker, at alle Arbejdere skulde være forsikrede, hvilket jeg gentagende tidligere har tilladt mig at udtale. Naar jeg ikke destomindre stemmer for Loven, er det af forskellige Grunde, som jeg i Korthed skal udvikle. Min Hovedbevæggrund dertil er den, at man ved denne Lov legaliserer dette Forhold, at Arbejderne i hvert Fald i visse Tilfælde skulde være forsikrede mod Ulykkestilfælde. Det dekretterer Staten her, og det anser jeg for at være et Fremskridt i vor Lovgivning, at Staten træder til her i et Arbejdsforhold og siger: I alt Fald inden for de Grænser skulde Arbejderne være forsikrede mod Ulykkestilfælde. Det